El sol va sortir amb l'òpera

Bryan Hymel i Irini Kyriakidou, divendres a l'esgl sia del Carme Foto: FESTIVAL CASTELL DE PERALADA / JOAN CASTRO (ICONNA).

Hymel és un dels tenors més emergents dins del panorama operístic

Compartint la nit amb Julieta a la cambra de l'estimada, el Romeu de Charles Gounod demana que surti el sol i que faci resplendir les estrelles. Encara que pugui tenir una dimensió simbòlica, no ho acabo d'entendre, perquè els amors clandestins de Romeu i Julieta, en contra de les seves famílies i de la norma social, necessiten la protecció de l'obscuritat nocturna i, de fet, temen l'arribada de l'albada. Tanmateix, la interpretació de Ah! Lève-toi soleil, del Roméo et Juliette, va fer que comencés a resplendir plenament la veu del tenor nord-americà Bryan Hymel (tan capacitat per als sobreaguts, com ara els que reclama el Parais d'aquesta cèlebre ària) a l'inici de la segona part del concert que va fer a Peralada en companyia del pianista Julius Drake i de la soprano grega Irini Kyriakidou, la seva esposa.

En la primera part, Hymel va interpretar el cicle litúrgic Four Hymnes for tenor, del compositor romàntic anglès Ralph Vaughan Williams, mentre que Kyriakidou, soprano amb un timbre prou bell sense una veu gaire expansiva, va cantar tres peces de Les nuits d'été que Berlioz va compondre a partir de poemes de Théophile Gautier. El cas és que la brillantor, sobretot la de Bryan Hymel, va arribar amb peces del repertori operístic del XIX.

Si he dit que Hymel va actuar en companyia és perquè el tenor, un dels més emergents dins del panorama operístic, va fer evident el seu protagonisme, mentre que va concedir un paper de secundària destacada a Kyriakidou, a la qual va conèixer fa sis anys mentre interpretaven Carmen al Covent Garden de Londres. Potser per recordar la seva epifania amorosa, l'únic moment en què, just al final, van compartir l'escenari va ser per interpretar Parle-moi de ma mère, de l'òpera de Bizet. En aquest duo, la pobre Micaela, enamorada de Don José, du noves de la mare al brigadier despertant-li tendresa, però no l'amor que fereix l'home des que Carmen va llançar-li una flor. És amb La fleur que tu m'avais jetée que, abans dels bisos, Hymel es va reservar tancar el programa. Però potser és pel mateix record que, tot i el décalage amorós entre els dos personatges, la parella es va fer delicats petons als llavis durant el duo.

Hi ha haver un bell moment de Kyriakidou (amb una rèplica als bisos amb O mio babbino caro) mitjançant la meravellosa ària Himne a la lluna, de la Rusalka, de Dvorak; però, en fi, Hymel es va lluir amb Mamma, quel vino è generoso, de la Cavalleria rusticana i, en els bisos, amb una ària de Herodiade, de Massanet, i Nessun dorma, del Turandot, de Puccini. I sí, el seu timbre és clar, el seu fraseig és elegant i els aguts, primorosos.

Publicat a:
-El Punt Avui. Comarques Gironines 07-08-2016 Pàgina 55
-El Punt Avui. Barcelona 07-08-2016 Pàgina 38
-El Punt Avui. Camp i Ebre 07-08-2016 Pàgina 38
-El Punt Avui. Lleida 07-08-2016 Pàgina 38
-El Punt Avui. Maresme 07-08-2016 Pàgina 38
-El Punt Avui. Catalunya Central 07-08-2016 Pàgina 38

Font del document:
http://www.elpuntavui.cat/noticia/article/5-cultura/19-cultura/994159-el-sol-va-sortir-amb-l-opera.html?piwik_campaign=rss&piwik_kwd=nacional&utm_source=rss&utm_medium=nacional&utm_campaign=rss&f=El+Punt+Avui